

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.620/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 20 december 2002 door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "ter ondersteuning van brugprojecten tussen economie en onderwijs", heeft op 6 maart 2003 het volgende advies gegeven :

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

1. Op 11 december 2002 verleende de Minister van Begroting zijn akkoord met het ontwerp van besluit "onder voorbehoud van definitieve goedkeuring van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003 (...) (en) indien in artikel 7 van het ontwerpbesluit het begrip «overheadkosten» beter gedefinieerd wordt, teneinde interpretatieproblemen bij het vaststellen van de subsidieerbare kostensoorten uit te sluiten".

Vastgesteld dient te worden dat het begrip "overheadkosten" in artikel 7 van het ontwerp niet nader wordt omschreven. Volgens de gemachtigde van de regering zou het betrokken begrip nader worden omschreven in het aanvraagformulier dat ter goedkeuring "aan de minister" zal worden voorgelegd. Dat neemt niet weg dat de Raad van State, afdeling wetgeving, moet vaststellen dat niet is voldaan aan een voorwaarde waarvan de Minister van Begroting zijn akkoord heeft laten afhangen, zodat de hierna volgende opmerkingen worden geformuleerd onder het voorbehoud dat alsnog aan de betrokken voorwaarde wordt voldaan.

2. Het ontwerp is over het algemeen in vrij vage bewoordingen gesteld, zodat niet steeds kan worden bepaald of een onderdeel ervan al dan niet een onderwijs-aangelegenheid betreft. Is dat effectief het geval, dan zullen de stellers moeten nagaan of het ontwerp geen essentiële regels bevat op het vlak van de inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs, waarvoor op grond van artikel 24, § 5, van de Grondwet de tussenkomst van de decreetgever nodig is.

3. Gelet op het bepaalde in, onder meer, artikel 5, § 1, 2°, van het ontwerp, dient dit mede te worden voorgedragen en ondertekend door de Minister van Onderwijs.

4. De nummering van de hoofdstukken van het ontwerp dient te worden herzien, aangezien sommige hoofdstukken hetzelfde nummer hebben.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Op het einde van het eerste lid van de aanhef van het ontwerp kan de rechtsgrond worden gespecificeerd als volgt : "... houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002, inzonderheid op artikel 41, § 4, c), en § 5;".
2. Het tweede lid van de aanhef dient te worden geschrapt; de decretale bepalingen, vermeld in het eerste lid van de aanhef, volstaan immers als rechtsgrond.
3. In het vijfde lid van de aanhef van het ontwerp zoals het om advies is voorgelegd, vermeldde men het nummer van het advies van de Raad van State.

Artikel 1

1. In artikel 1, 3°, van het ontwerp worden enkel de samenwerkingsverbanden beoogd die geen rechtspersoonlijkheid bezitten. Samenwerkingsverbanden die wel rechtspersoonlijkheid bezitten, worden blijkbaar uitgesloten van de in het ontwerp bedoelde subsidieverlening. Voor dit onderscheid dienen objectieve en in redelijkheid verantwoorde motieven te bestaan opdat het in overeenstemming zou kunnen worden geacht met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie.

2. Indien de omschrijving van het begrip "aanvraag", in artikel 1, 6°, van het ontwerp, inhoudt dat het aanvraagformulier gegevens moet bevatten betreffende de projectorganisatie, het projectplan en de projectbegroting, wordt de betrokken bepaling beter in hoofdstuk V, "Procedure", geïntegreerd. De begripsomschrijving kan dan worden weggelaten in artikel 1.

Artikel 4

De draagwijdte van artikel 4 van het ontwerp is onduidelijk, aangezien ermee de indruk wordt gewekt dat erin een "terbeschikkingstelling" van diensten, uitrusting en dergelijke aan het samenwerkingsverband wordt bedoeld. Een meer strikte lezing van artikel 4 daarentegen zou kunnen inhouden dat erin enkel de opvolging inzake de "uitvoering van (het) besluit" wordt beoogd.

De redactie van artikel 4 dient bijgevolg te worden aangepast.

Artikelen 8 tot 12

1. De procedurevoorschriften die zijn opgenomen in de artikelen 8 en volgende van het ontwerp lijken onderling niet coherent te zijn.

Zo verdeelt volgens artikel 8 de minister een vooraf bepaalde subsidie-enveloppe onder de best gerangschikte aanvragen, zonder dat daarbij voor die rangschikking criteria worden bepaald.

De artikelen 11 en 12 daarentegen doen ervan blijken dat de adviescommissie de ontvankelijke aanvragen volgens de in het ontwerp bepaalde beoordelingscriteria onderzoekt en dat zij een rangschikking opstelt, die ter goedkeuring aan de minister moet worden voorgelegd. De minister dient vervolgens de door de adviescommissie gemaakte rangschikking te bekrachtigen, wat erop lijkt te wijzen dat de minister op dat vlak slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt. Daarmee is echter niet de redactie van artikel 10, § 3, in overeenstemming aangezien erin wordt bepaald dat de ontvankelijke brugprojecten voor advies worden voorgelegd aan de adviescommissie.

.../...

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de stellers van het ontwerp er goed aan doen om de samenhang tussen de diverse artikelen van hoofdstuk V, "Procedure", aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.

2. De nota aan de Vlaamse regering doet ervan blijken dat, vooraleer de adviescommissie overgaat tot de concrete beoordeling van de projectvoorstellen, ze kan beslissen om een hoorzitting te organiseren. Die bedoeling wordt best met zoveel woorden in artikel 11 van het ontwerp tot uitdrukking gebracht.

Artikel 13

In verband met het bepaalde in artikel 13 van het ontwerp moet erop worden gewezen dat, luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, de federale wet de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies. Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn, "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, ... de vigerende bepalingen betreffende ... de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies ... van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten".

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen, maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader ... in deze materies specifieke regels te bepalen" ⁽¹⁾.

De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet

⁽¹⁾ Zie de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 is geworden (Parl. St., Kamer, 1988-1989, nr. 635/1, 37).

(kunnen van) afwijken" ⁽²⁾. Het vaststellen van dergelijke strengere regels inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies komt evenwel alleen de decreetgever toe, niet de regering ⁽³⁾.

Uit wat voorafgaat volgt dat artikel 13 niet in het ontwerp behouden kan blijven.

Artikel 14

Artikel 14 kan enkel in het ontwerp worden gehandhaafd indien er een specifieke reden bestaat waarom wordt afgeweken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van besluiten en voorzover de redactie ervan wordt aangepast.

⁽²⁾ Parl. St., Kamer, 1988-1989, nr. 635/18, 543.

⁽³⁾ Zie bijvoorbeeld ook het advies 24.073/8 van de afdeling wetgeving van 19 december 1995 over een voorontwerp van decreet "tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar" (Parl. St., Vl. Parl., 1995-1996, nr. 342/1).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris - afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME